

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Куцевича Віталія Васильовича щодо офіційного тлумачення положень статей 303, 305, 307, 309 Кримінального процесуального кодексу України у системному зв'язку з положеннями пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України

м. Київ
9 квітня 2014 року
№ 49-у/2014

Справа № 2-40/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича — доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Куцевича Віталія Васильовича щодо офіційного тлумачення положень статей 303, 305, 307, 309 Кримінального процесуального кодексу України у системному зв'язку з положеннями пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О. В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Суб'єкт права на конституційне звернення — громадянин Куцевич В. В. — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 303, 305, 307, 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі — Кодекс), якими врегульовано особливості оскарження рішень, дій

чи бездіяльності слідчого або прокурора, правові наслідки подання вказаних скарг, види рішень слідчого судді за результатами їх розгляду, перелік ухвал слідчого судді, які підлягають оскарженню під час досудового розслідування. Зазначені положення Кодексу автор клопотання просить витлумачити у системному зв'язку з положеннями пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України щодо можливості апеляційного оскарження ухвал слідчого судді про відмову в задоволенні скарг на бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягала у невнесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення.

Необхідність в офіційному тлумаченні наведених положень Кодексу суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням судами загальної юрисдикції при розгляді скарг на бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання ними заяви про кримінальне правопорушення, що, як він вважає, порушує його конституційне право на апеляційне оскарження рішення суду, передбачене положеннями пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

На підтвердження своїх доводів автор клопотання посилається на ухвали судів загальної юрисдикції, постановлені за його скаргами на бездіяльність прокурорів, яка полягала у невнесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяв про кримінальні правопорушення.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 26 лютого 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до пунктів 3, 4 частини другої статті 42 Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або законів України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, а також обґрунтування необхідності в їх офіційному тлумаченні.

З аналізу конституційного звернення вбачається, що автор клопотання не визначив предмета офіційного тлумачення, а лише навів положення статей 303, 305, 307, 309 Кодексу, не вказавши, що саме в них є незрозумілим та потребує офіційного тлумачення.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що невизначеність предмета тлумачення унеможливує здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції України та законів України (ухвали від 2 вересня 2009 року № 47-у/2009, від 3 листопада 2011 року № 55-у/2011, від 18 грудня 2012 року № 35-у/2012, від 20 лютого 2013 року № 6-у/2013).

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам статті 42 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Куцевича Віталія Васильовича щодо офіційного тлумачення положень статей 303, 305, 307, 309 Кримінального процесуального кодексу України у системному зв'язку з положеннями пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ